

Crits i danses de la mort de Pan

*Per a flauta i piano
Para flauta y piano
For flute and piano
Pour flûte et piano
Für Flöte und Klavier*

Josep Colom

dinsic.com

Crits i danses de la mort de Pan

1a edició: octubre 2022

© Josep Colom

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Disseny coberta: Ludovica Mosca

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B 20082-2022

ISMN: 979-0-69239-173-9

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la re-prografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

email: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.com

dinsic.com

Crits i danses de la mort de pan

El títol de l'obra és simplement un estímul per la imaginació dels possibles intèrprets. Jo hi sento crits i laments, hi ha dansa més o menys frenètica i acaba amb l'últim sospir.

La vaig escriure fa molt de temps, l'any 1980, impremeditadament després de més de deu anys de silenci compositiu en una rauxa de tres dies intensos. Després, a estones, durant una setmana aproximadament, em vaig limitar a ajustar la forma i corregir detalls.

L'obra està íntimament lligada a la meua parella d'aquella època, la flautista Ellen Cash, amb qui la vaig estrenar i tocar sovint; hi ha una gravació en viu d'aquella època a l'arxiu de *Radio Clásica* de Madrid.

Després de molts anys d'allunyament, l'Ellen i jo ens vam retrobar; havia canviat el seu nom pel d'Aristaia i la seva professió per la de guia espiritual (per explicar-ho d'alguna manera). Tot i vivint a uns milers de km. de distància vam reprendre una relació molt intensa, fins a la seva mort fa pocs anys.

Des de la nostra primera separació l'obra no s'havia tocat mai més fins que l'any passat, i per sorpresa, la varen reestrenar Marina García Vélez -jove exalumne meua- i la flautista Violeta Bataller Navarro. Els agraeixo molt la nova visió que han donat de la meua peça, cosa que ha sigut també un impuls per voler-la editar i publicar.

No més em queda dir que vaig intentar que cada instrument estigués tractat segons la seva pròpia naturalesa. El piano com a percussió, ressonant o seca, estructurant la pulsació rítmica i l'harmonia; per aquet motiu les indicacions de pedal són importants. La flauta, sempre cantant, des de el murmur al crit en una sort de recitatiu constant.

Els números de metrònom son orientatius en els moments més estructurats, però la major part del temps el solfeig es molt aproximatiu -especialment quan no hi ha compàs escrit- i cada instrumentista ha d'estar molt atent a reaccionar als impulsos de l'altre.

Recomano un marge d'improvisació rítmica molt ampli.

Crits i danses de la mort de pan

(Gritos y danzas de la muerte de Pan)

El título de la obra es simplemente un estímulo para la imaginación de los posibles intérpretes. Yo oigo gritos y lamentos, hay danza más o menos frenética y acaba con el último suspiro.

Escribí esta pieza hace mucho tiempo, en el año 1980, impremeditadamente después de más de diez años de silencio compositivo en una racha de tres días intensos. Después, a ratos, durante una semana aproximadamente, me limité a ajustar la forma y a corregir detalles.

La obra está íntimamente ligada a mi pareja de aquella época, la flautista Ellen Cash, con quien la estrené y la toqué a menudo; hay una grabación en vivo de aquella época en el archivo de *Radio Clásica* de Madrid.

Después de muchos años de alejamiento, Ellen y yo nos reencontramos; había cambiado su nombre por el de Aristaña y su profesión por la de guía espiritual (por decirlo de alguna manera). A pesar de vivir a miles de km. de distancia retomamos una relación muy intensa, hasta su muerte hace pocos años.

Desde nuestra primera separación la obra no se había tocado nunca más hasta que el año pasado, y por sorpresa, la reestrenaron Marina García Vélez –joven ex alumna mía–, y la flautista Violeta Bataller Navarro. Les agradezco mucho la nueva visión que han dado de mi pieza, cosa que ha sido también un impulso para desear editarla y publicarla.

Solo me queda decir que intenté que cada instrumento estuviera tratado según su propia naturaleza. El piano como percusión, resonante o seca, estructurando la pulsación rítmica y la armonía; por este motivo las indicaciones del pedal son importantes. La flauta siempre cantando, des del murmurio al grito, en una suerte de recitativo constante.

Los números del metrónomo son orientativos en los momentos más estructurados, pero la mayor parte del tiempo el solfeo es muy aproximativo –especialmente cuando no hay compás escrito– y cada instrumento debe de estar atento a reaccionar a los impulsos del otro.

Recomiendo un margen de improvisación rítmica muy amplio.

Crits i danses de la mort de pan

(Screams and dance at the death of Pan)

The title of this piece is simply a stimulus for the imagination of the performers. I hear screams, cries, and lamentations, alongside a more or less frenetic dance and, finally, one last sigh.

I wrote this piece many years ago back in 1980 in a three-day burst of activity with no prior planning after ten years without composing. Over the following week I made small adjustments and corrected minor details.

The piece is closely linked to my partner at that time, the flute player Ellen Cash, with whom I first played it. We went on to play it together regularly. There is a live recording from that time in the archives of the Madrid radio station, Radio Clásica.

After many years apart, Ellen and myself eventually met once again. She had changed her name to Aristaña and was working as a kind of spiritual guide. Although we lived thousands of kilometres away from each other, we rekindled a very intense relationship once more until her death a few years ago.

Following our first separation, this piece had not been played again until last year when, surprisingly, a young ex-student of mine Marina García Vélez and the flute player Violeta Bataller Navarro performed it. I am extremely grateful to them for the new vision they have taken of the piece, which has also encouraged me to publish it.

Regarding the composition, I aimed for each instrument to be used according to its own nature. The piano as a dry or resonant percussion, giving structure to the rhythmic beat and harmony, which is why the indications for pedals are important. The flute is always present from the very first murmur to the cries with a constant recitation.

The numbers for the metronome are only to orientate the players in the most structured parts, but for most of the piece the music is a very rough guide, especially when there is no set rhythm and each instrument player must be ready to react to the intentions of the other.

I recommend leaving a very large margin for rhythmic improvisation.

En memòria de l'estimadíssima Aristaïa
(Ellen Cash quan l'estrena)

Crits i danses de la mort de Pan

Josep Colom

Molto lento
Recitativo ad Libitum

Flauta

Piano

$\text{♩} = 40$ (aprox.)

lliure

poco affretando ma tranquillo

poco rit.

p espress.

poco

pp

più affret.

sec

mf

$\text{♩} = 40$

8va

sec

pp

sempre pp

(tornant al tempo)

f

sec

$\text{♩} = 40$

ppp

sec

espress.

sec

morendo

inquiet

Agitato tempo moderato

mp

pp

mp

ppp

pp

ff

p

ppp

sec